

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 12/16/2009 11:26 AM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer
Nr 205
www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be).

RvSt vernietigt regularisatie-instructie... Concrete gevolgen voor aanvragers

De Raad van State heeft de regularisatie-instructie van 19/7 vernietigd. Wie een aanvraag regularisatie indiende, zal evenwel volgens de criteria behandeld worden. [Lees meer >>>](#)

Grondwettelijk Hof vindt identiteits- en nationaliteitsbewijs voor 9ter aanvraag te streng

De wet mag wel eisen dat 9ter aanvragers hun identiteit en nationaliteit aantonen, maar dat moet ook op een andere manier mogelijk zijn dan via het voorleggen van een identiteitsdocument. [Lees meer >>>](#)

Medische beoordeling 9ter pas in gegrondheidsfase

Op basis van 'onvoldoende ernstige ziekte' of 'onvoldoende medische duidelijkheid', mag een aanvraag 9ter niet onontvankelijk verklaard worden. [Lees meer >>>](#)

Asielzoekers zonder opvangplaats: gevolgen voor lopende asielprocedure

Asielzoekers zonder opvangplaats worden momenteel niet opgeroepen voor gehoor door het CGVS. [Lees meer >>>](#)

Asielzoekers zonder opvangplaats: hoe recht op steun afdwingen?

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten maakte een overzicht van de rechtspositie van niet-toegewezen asielzoekers. [Lees meer >>>](#)

Huurwaarborg, installatiepremie en steun voor asielzoekers die opvangplaats willen verlaten tot 15/12/2009

[Lees meer >>>](#)

Verslechtering situatie in Afghanistan

Subsidiaire bescherming kan toegekend worden. [Lees meer >>>](#)

Nieuwe interim measure EHRM tegen Dublin uitwijzing naar Griekenland

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft een voorlopige maatregel ('interim measure') toegekend in een Belgische zaak waarbij de opschorting werd bevolen van een uitwijzing naar Griekenland. [Lees meer >>>](#)

Aansluiting minderjarige vreemdelingen bij voetbalclubs KBVB

Vreemdelingen (niet-Belgen), jonger dan 18 jaar, kunnen zich in principe niet meer aansluiten bij een voetbalclub van de KBVB, tenzij in vier uitzonderingssituaties. [Lees meer >>>](#)

Het Verdrag van Lissabon en het Europees Hof van Justitie

Voortaan is het mogelijk dat lagere rechtbanken een prejudiciële vraag stellen aan het Hof van Justitie. [Lees meer >>>](#)

Publicaties

Vers van de pers. [Lees meer >>>](#)

RvSt vernietigt regularisatie-instructie... Concrete gevolgen voor aanvragers

In **arrest n° 198.769 van 09-12-2009** vernietigt de Raad van State de regularisatie-instructie dd. 19-07-2009.

1. Hoe is de RvSt tot deze vernietiging gekomen?

1.1. Wat de ontvankelijkheid betreft

Drie Vlaams Belang-mandatarissen hebben een **wettig belang** om op te komen in deze zaak. Er wordt aanvaard dat parlementairen een 'functioneel belang' kunnen hebben om op te komen tegen beslissingen die met schending van hun bevoegdheden zijn genomen;

De regularisatie-instructie heeft een **verordenend karakter** en is voor de RvSt aanvechtbaar. De regularisatie-instructie van 19-07-2009 wordt door de Minister gezien als louter 'intern toetsingskader' (m.a.w. als richtlijn voor DVZ bij de behandeling van elk dossier), die de discretionaire bevoegdheid van de Minister zelf onverlet laat.

De RvSt oordeelt echter dat de instructie wel degelijk een 'verordenend karakter' heeft, d.w.z. nieuwe regels aan bestaande toevoegt, met de bedoeling deze verplichtend te stellen en af te dwingen.

- ° (*nieuwe regels*): De instructie maakt het mogelijk dat vreemdelingen die zich in de hierin beschreven voorwaarden bevinden, ontslagen worden van de wettelijke vereiste 'zich in buitengewone omstandigheden te bevinden'.

- ° (*verplichtend*): Zowel de Minister als DVZ zijn door de instructie gebonden. De 'discretionaire beoordelingsbevoegdheid' blijft enkel overeind in gevallen die buiten de instructie zouden vallen.

1.2. Wat de grond van de zaak betreft

Schending van het legaliteitsbeginsel: de instructie stelt de wettelijke vereiste van 'buitengewone omstandigheid' buiten toepassing

- ° Volgens de instructie volstaat het dat de vreemdeling zich in één van de voorziene situaties bevindt, om te voldoen aan de vereiste van 'buitengewone omstandigheid'.

- ° Hierdoor wordt het onderscheid opgeheven tussen 'buitengewone omstandigheid' (dat als ontvankelijkheidsvereiste in de wet staat, te weten de reden waarom de aanvraag vanuit België ingediend wordt, en niet vanuit het buitenland), en de eigenlijke regularisatiegrond (motivering 'ten gronde' van de regularisatieaanvraag, te weten de criteria uit de instructie).

- ° Enkel de wetgever kan vreemdelingen vrijstellen van de in art. 9bis Vw vastgelegde verplichting om 'buitengewone omstandigheden' aan te tonen

- ° Deze regularisatie had bijgevolg bij wet doorgevoerd moeten worden, en niet bij 'instructie'.

2. Wat zijn de concrete gevolgen van deze vernietiging?

De instructie van 19-07-2009 met betrekking tot de toepassing van het oude art. 9.3/het nieuwe art. 9bis Vw, is vernietigd en heeft bijgevolg geen rechtskracht meer

Individuele beslissingen tot regularisatie zijn *niet* vernietigd en blijven rechtsgeldig bestaan
Beslissingen tot regularisatie zijn immers gebaseerd/gemotiveerd op het algemene 'art. 9bis Vw' en niet op de instructienota als dusdanig

Ook toekomstige beslissingen tot regularisatie kunnen rechtsgeldig genomen worden
Bevoegd Staatssecretaris M. Wathelet zal volledig discretionair regularisaties blijven toestaan, op grond van art. 9bis Vw. Hij zal daarbij de instructienota 'in gedachten houden'. En op de site van DVZ staat te lezen dat 'DVZ de richtlijnen van M. Wathelet loyaal zal opvolgen'.

Procedureel gezien kan M. Wathelet, samen met de administratie DVZ, alle dossiers zelf afhandelen. Maar ook de rol die de Commissie van Advies toegekend kreeg in de instructie, kan behouden blijven, gezien deze verankerd ligt in de Vw zelf (art. 32 Vw: 'de Minister kan het advies van de Commissie inwinnen alvorens om het even welke beslissing te treffen nopens een vreemdeling').

Om zich formeel te schikken naar dit vernietigingsarrest, kan de regering een bepaling opnemen in art. 9bis Vw, waardoor de eis van 'buitengewone omstandigheid' uitgebreid wordt naar 'bepaalde prangende situaties'.

De regering kan dit 'vernietigingsprobleem' ook oplossen door een nieuwe wet te laten goedkeuren in het parlement, waardoor de richtlijnen uit de instructie een plaats krijgen in een (ev. tijdelijke) wet. Dat is de oplossing die men in 1999 gekozen heeft, toen een gelijkaardig probleem zich stelde. Verschilpunt was dat de campagne toen nog moest beginnen, terwijl ze nu (bijna) afgelopen is...

[Lees de reactie van M. Wathelet](#)

[Bevestiging door DVZ](#)

[Boven](#)

Grondwettelijk Hof vindt identiteits- en nationaliteitsbewijs voor 9ter aanvraag te streng

In arrest nr. 193/2009 van 26 november 2009 oordeelt het Grondwettelijk Hof dat de huidige identiteits- en nationaliteitsvereiste voor het indienen van een medische regularisatieaanvraag (artikel 9ter Verblijfwet) te streng geformuleerd is. De wet mag wel eisen dat 9ter aanvragers hun identiteit en nationaliteit aantonen, maar dat moet ook op een andere manier mogelijk zijn dan via het voorleggen van een identiteitsdocument of via een bewijs dat het onmogelijk is om in België een identiteitsdocument te bekomen.

Artikel 9ter Verblifswet stelt nu dat de aanvrager een identiteitsdocument moet voorleggen, tenzij hij ook een asielaanvraag indiende waarover nog geen definitieve beslissing werd genomen, of tenzij hij de onmogelijkheid aantoont om in België een identiteitsdocument te bekomen.

Artikel 7 K.B. 17/5/2007 specificeert dat de aanvrager een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart moet voorleggen, of een motivering omtrent de vrijstelling. Het betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde. Indien de 9ter aanvraag (die per aangetekend schrijven rechtstreeks bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingediend wordt) deze documenten of motivering niet bevat, verklaart de DVZ de aanvraag onontvankelijk.

Grondwettelijk Hof arrest nr. 193/2009 zegt dat deze ontvankelijkheidsvoorwaarde van artikel 9ter Vw ongrondwettelijk is omdat deze voorwaarde niet geldt voor asielaanvragers, en omdat het verschil in behandeling tussen 9ter-aanvragers (voor een medische verblijfsvergunning die een vorm van subsidiaire bescherming is) en asielaanvragers (voor subsidiaire bescherming) niet redelijk verantwoord is.

Het feit dat er twee onderscheiden procedures bestaan is niet ongrondwettelijk. De wet mag zelfs voor een 9ter aanvraag (anders dan voor een asielaanvraag) vereisen dat de aanvrager zijn identiteit en nationaliteit aantoont. Maar de huidige ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 9ter Vw is te streng geformuleerd. Dat geldt des te meer nu 9ter-aanvragers reeds een medische motivering moeten aanbrengen, met een objectief verifieerbaar medisch attest (wat niet het geval is voor asielaanvragers).

Het Grondwettelijk Hof vermeldt welke soorten bewijzen van identiteit en nationaliteit de DVZ moet aanvaarden voor een 9ter aanvraag:

De identiteit en nationaliteit kan voldoende aangetoond worden op een andere manier dan door het overleggen van een identiteitsdocument;

Elk document waarvan de waarachtigheid niet ter discussie kan worden gesteld, moet volstaan als bewijs van de identiteit;

Het is mogelijk, zoals voor asielaanvragers, de identiteit vast te stellen zonder te eisen dat de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument;

Het Grondwettelijk Hof stelt hiermee ook de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij. Die rechtspraak is zelf bewogen. Zie ondermeer nieuwsbrief [n° 197](#) en [n° 183](#)

Bron: [Grondwettelijk Hof arrest nr. 193/2009 van 26/11/2009](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Boven](#)

Medische beoordeling 9ter pas in gegrondheidsfase

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt dat de medische beoordeling van een medische regularisatie-aanvraag enkel in de gegrondheidsfase mag gebeuren door de geneesheer

In arrest nr 26.762 van 30 april 2009 oordeelt de RVV dat een medische regularisatie-aanvraag (= artikel 9ter Vw) ontvankelijk verklaard mag worden als het in de juiste situatie wordt ingediend en de gevraagde documenten schriftelijk aangetekend voorgelegd worden: De identiteitsdocumenten van de aanvrager, het medisch getuigschrift en andere nuttige inlichtingen betreffende de ziekte, alsook het adres van de feitelijke verblijfsplaats.

Wanneer de ziekte niet ernstig is of de medische situatie onduidelijk is, mag de aanvraag 9ter niet onontvankelijk verklaard worden. Als de medische situatie in het medisch attest onduidelijk is, dient er een onderzoek te gebeuren door een (ambtenaar-)geneesheer, al dan niet met een consultatie van de aanvrager.

Bron: [RVV, nr. 26.762, 30 april 2009](#)

Oproep: De Dienst Vreemdelingenzaken zoekt artsen voor de advisering in de medische

regularisatie-aanvragen of artsen/verpleegkundigen om te werken in gesloten centra. Zie [vacature](#).

Bericht van VMC - Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

[Boven](#)

Asielzoekers zonder opvangplaats: gevolgen voor lopende asielprocedure

Zoals vermeld in de vorige nieuwsbrief (n° 204) is het federale opvangnetwerk voor asielzoekers en bepaalde andere categorieën vreemdelingen volledig verzadigd. Meer dan 1.000 opvanggerechtigden krijgen geen opvang of steun van de overheid. Eenzelfde aantal verblijft op hotel. Deze asielzoekers ontvangen niet de normale juridische, sociale of medische begeleiding, en dat benadeelt hen in hun lopende asielprocedure. Daarom heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) laten weten deze mensen voorlopig niet op te roepen voor een gehoor.

Het CGVS heeft laten weten de volgende asielzoekers in principe niet op te roepen voor een gehoor:

- Asielzoekers die op het adres van het CGVS geregistreerd staan;
- Asielzoekers die op hotel verblijven;
- Asielzoekers die op een van de volgende drie adressen verblijven (noodopvang):
 - ° SAMU Social administration: Rue du Petit Rempart 5, 1000 Brussel
 - ° SAMU Social Place Masui: Place Masui 13, 1000 Brussel
 - ° Woluwe St Pierre (WSP) (Fedasil): Rue des Palmiers 80, 1150 Brussel

Het CGVS doet verder de volgende aanbevelingen:

Asielzoekers zonder opvangplaats kunnen best met enige regelmaat bij het CGVS gaan informeren naar de stand van zaken in hun procedure;

Advocaten, die voor hun cliënt de woonplaatskeuze wijzigen naar het adres van het advocatenkantoor, brengen best het CGVS op de hoogte van het feit dat hun cliënt geen opvangplaats toegewezen heeft gekregen;

Zodra de asielzoekers een vaste verblijfplaats hebben gevonden, zijn zij verplicht het nieuwe adres door te geven aan het CGVS. Vanaf dat moment zullen zij dan ook weer opgeroepen kunnen worden voor een gehoor;

Aangezien asielaanvragen van asielzoekers afkomstig uit een EU-lidstaat in een versnelde procedure behandeld worden (art. 57/6, II. Vw), krijgen deze asielzoekers direct bij registratie van de asielaanvraag bij DVZ een uitnodiging voor het gehoor bij het CGVS. Voor de in ontvangstname van de beslissing dienen de mensen zich regelmatig terug aan te melden bij het CGVS;

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

Asielzoekers zonder opvangplaats: hoe recht op steun afdwingen?

De overbezetting van het opvangnetwerk brengt met zich mee dat het aantal niet aan een opvangstructuur toegewezen asielzoekers de laatste maand tot een 1.000-tal gestegen is (zie nieuwsbrief n° 204).

Sinds een tweetal weken werkt Dispatching als volgt:

geen opvangplaats meer voor 3e asielaanvraag of meer (code Woluwe Saint Pierre - recht op medische verzorging via requisitoire). Indien de aanvraag in overweging genomen wordt dan komt de persoon volgens Dispatching wél terug in aanmerking voor opvang;

1ste en 2de asielaanvragen krijgen wel opvangplaats indien mogelijk, op te drukke dagen niet: brief Fedasil 'verzadiging van het netwerk' en aanmelden bij OCMW, geen code - enkel dringende medische hulp;

geen opvangplaats voor Europeanen (uitgezonderd Bulgaren en Roemenen) (geen code - enkel dringende medische hulp), zij krijgen ook direct een brief mee met de datum en plaats voor hun gehoor bij het CGVS;

Beslissing van niet-toewijzing door Fedasil

Wanneer Fedasil een asielzoeker de dag dat hij zijn asielaanvraag indient geen opvangplaats

kan toewijzen, wordt er officieel een beslissing van niet-toewijzing aan de asielzoeker betekend. Niet-toegewezen asielzoekers verblijven legaal en hebben recht op maatschappelijke dienstverlening (in de praktijk financiële steun gelijk aan het leefloon) door het bevoegde OCMW. Artikel 57ter OCMW-wet sluit immers alleen aan een opvangstructuur toegewezen asielzoekers uit van het recht op maatschappelijke dienstverlening.

Bevoegd OCMW

Het OCMW van de plaats van inschrijving in het wachtregister (codes 001/020) op het moment van de hulpvraag is bevoegd (artikel 2, §5 wet 2 april 1965). En dat voor elke steunverlening: financiële steun (m.i.v. de eerste huur), medische kosten, huurwaarborg, begeleiding bij het vinden van huisvesting, enz.

Pas na inschrijving op een nieuw adres, wordt het OCMW van de nieuwe woonplaats bevoegd. Enkele voorbeelden:

Pas aangekomen asielzoekers worden meestal op het adres van het CGVS (de asielinstantie) ingeschreven. Voor hen is bijgevolg het OCMW van Brussel bevoegd (dat evenwel geen dienstverlening toekent).

Meervoudige asielaanvragers hebben meestal al een inschrijving in een gemeente. Voor hen is dat OCMW bevoegd.

Deze bevoegdheidsregel is alvast niet bevorderlijk voor de hulpverlening van deze OCMW's. Vooral de huisvesting blijft een groot probleem.

Beroep Arbeidsrechtbank

De niet-toegewezen asielzoeker kan bij de arbeidsrechtbank een beroep indienen tegen de beslissing van Fedasil en/of het OCMW. Tot nu toe werd Fedasil meestal veroordeeld tot het opvangen van de asielzoeker die dan in een hotel of andere noodopvangstructuur terechtkwam. Momenteel is het niet langer zeker dat Fedasil aan de asielzoekers waarvoor Fedasil veroordeeld wordt een (nood)opvangplaats kan toewijzen. In dat geval zal Fedasil een dwangsom moeten betalen maar daarmee is het probleem van de asielzoeker (en het bevoegde OCMW) niet opgelost. OCMW's kunnen immers ook niet zomaar meteen een geschikte en betaalbare woning aanbieden.

[Meer informatie over niet toegewezen asielzoekers en de rol van de OCMW's](#)

Meer informatie over het indienen van een beroep bij de arbeidsrechtbank (met modellen van verzoekschrift), zie nieuwsbrief [n° 204](#)

Bron: VVSG, Caritas

[Boven](#)

Huurwaarborg, installatiepremie en steun voor asielzoekers die opvangplaats willen verlaten tot 15/12/2009

Tot 15 december 2009 kunnen asielzoekers die al minstens sinds 22/5/2009 op een toegewezen opvangplaats verblijven hun toewijzing (code 207) laten schrappen als zijzelf huisvesting vinden (zie nieuwsbrief [n° 202](#)). Deze instructie van Fedasil 16/10/2009 is een van de maatregelen tegen de overbezetting van het opvangnetwerk. Uit de praktijk blijkt dat de meeste asielzoekers die zich hierop willen beroepen wel een ondertekende huurovereenkomst voorleggen, maar dat de huurwaarborg dan nog niet geregeld is. De OCMW's kunnen in principe tussenkomen in huurwaarborg, installatiepremie en financiële steunverlening. Maar de wetgeving inzake bevoegdheid en terugbetaling van OCMW's is ingewikkeld:

In de reglementering is voorzien dat het OCMW de kosten verbonden aan de (eerste) huisvesting kan terugbetaald krijgen vanwege de Staat 'op voorwaarde dat de huisvesting plaatsvindt in de gemeente van het steunverlenende OCMW' (artikel 5 MB 30/1/1995).

Bij Ministerieel Besluit van 2/12/2009 (BS 9/12/2009) wordt deze voorwaarde voortaan niet van toepassing verklaard voor asielzoekers die een opvangstructuur verlaten en waarvoor Fedasil de code 207 (opvangstructuur) heeft opgeheven. Hierdoor kan het OCMW van de plaats van inschrijving (bv de gemeente waar het opvangcentrum gelegen is) de huisvestingskosten ten laste nemen en de terugbetaling door de Staat bekomen. Deze wijziging wordt verduidelijkt in een [bericht van de POD Maatschappelijke Integratie](#).

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) beschreef de taak, bevoegdheid en terugbetaling van OCMW's m.b.t. huurwaarborg, installatiepremie en financiële steunverlening. De toepassing van deze regels heeft grote gevolgen voor een geslaagde overgang van opvang naar privé-huisvesting.

Let op: deze regels gelden specifiek voor 'asielzoekers' (met lopende asielprocedure en geldige asielfragmenten) wiens toewijzing aan een opvangstructuur (code 207) geschrapt wordt omdat zijzelf een woning hebben gevonden waarvoor zij een huurovereenkomst kunnen voorleggen.

Huurwaarborg

De hulpvraag i.v.m. de huurwaarborg wordt meestal gesteld vóór het vertrek uit de opvangstructuur. Het OCMW van de plaats waar de woning ligt, is bevoegd (art. 2, §8 wet 2 april 1965):

- indien dat OCMW de huurwaarborg wil regelen, kan de asielzoeker effectief vertrekken.

- indien het OCMW van de plaats waar de woning ligt de huurwaarborg niet wil regelen, komt de vraag meestal terug bij het OCMW waar de opvangstructuur ligt (zeker als dat het eigen LOI is); dan zijn er 2 mogelijkheden:

- ° ofwel is dat OCMW bereid om de huurwaarborg te regelen. Nadeel is dat de bevoegdheid van dit OCMW voor de steunverlening stopt zodra de asielzoeker in zijn nieuwe gemeente ingeschreven is waardoor het bijeen sparen van de huurwaarborg een verloren zaak wordt. Dat brengt dus een kost mee voor dit OCMW. Sommige OCMW's gaan evenwel toch in op deze vraag wanneer de woning geschikt is voor de asielzoeker (en zijn gezin) en de huurprijs redelijk is. Soms is het ook mogelijk om de huurwaarborg te laten overnemen door het OCMW dat bevoegd wordt nadat de inschrijving gebeurd is.

- ° ofwel is dat OCMW niet bereid om de huurwaarborg te regelen. Meestal zal de huurovereenkomst dan afspringen en kan de asielzoeker niet vertrekken. Het LOI moet dan de intrekking van de opheffing van de code 207 opvangstructuur aanvragen bij Fedasil. Indien de asielzoeker verder naar huisvesting wil zoeken, zal Fedasil die intrekking pas doen op het einde van de vertrektermijn van 2 maanden. Dat om opeenvolgende intrekkingen en opheffingen te vermijden. Indien de asielzoeker het opgeeft en niet verder wil zoeken, wordt dat bijgevolg best doorgeven bij de aanvraag tot intrekking.

Financiële steunverlening

Een asielzoeker die niet (meer) toegewezen is aan een opvangstructuur (d.w.z. na schrapping van de code 207) en die behoeftig is, heeft recht op financiële steunverlening door het OCMW. Het OCMW krijgt deze steun terugbetaald door de POD Maatschappelijke Integratie, ten belope van het leefloon, eventueel verhoogd met de bedragen van de kinderbijslag.

Voor financiële steun aan een asielzoeker zonder code 207 is het OCMW van de plaats van inschrijving voor de hoofdverblijfplaats (codes 001 en 020) in het wachtregister op het moment van de hulpvraag bevoegd (art. 2, §5 wet 2 april 1965). M.a.w. op het moment van vertrek uit de opvangstructuur is het OCMW van de plaats waar de opvangstructuur ligt, nog bevoegd voor het betalen van de financiële steun tot de asielzoeker op zijn nieuwe adres is ingeschreven. Dat OCMW kan geen steun toekennen wanneer de asielzoeker nog in de opvangstructuur verblijft want dan is de asielzoeker niet behoeftig. Maar dat OCMW kan de hulpvraag wel al in ontvangst nemen en behandelen zodat de steunverlening na de feitelijke verhuis onmiddellijk gestart kan worden. Het OCMW waar de opvangstructuur ligt, blijft bevoegd voor financiële steun tot wanneer de adreswijziging naar de nieuwe woning van de asielzoeker effectief in het wachtregister ingeschreven is (codes 001 en 020). Soms is het OCMW van de plaats waar de woning ligt ertoe bereid om ook de financiële steunverlening van bij de feitelijke verhuis op te nemen. Zo heeft dat OCMW het dossier meteen helemaal in handen, kan het eventuele bijeen sparen van de huurwaarborg gestart worden en is er maar één OCMW bevoegd.

Installatiepremie

Het OCMW kan ook een installatiepremie toekennen (afhankelijke van de behoeftigheid), maar voor de terugbetaling daarvan door de POD Maatschappelijke Integratie zijn er verschillende voorwaarden (art. 5 M.B. 30/1/1995). Er is enkel recht op tenlasteneming door de POD MI indien de asielzoeker zich vestigt in de gemeente van het bevoegde OCMW (vestigingsvoorwaarde), indien de asielzoeker voor de eerste keer dienstverlening van een OCMW ontvangt en indien de asielzoeker zich voor de eerste keer in een woning installeert waarbij deze installatie niet mag

plaatsgrijpen voor het begin van de periode van maatschappelijke dienstverlening.

Wat betekent de vestigingsvoorwaarde in de praktijk?

De asielzoeker moet zich voor 't eerst vestigen in een woning en dat in de gemeente waar ook de opvangstructuur ligt die hij gaat verlaten en dat moet gelijktijdig met de start van de steunverlening door een OCMW gebeuren.

Een strikte toepassing van de vestigingsvoorwaarde zou betekenen dat de POD MI deze installatiepremie niet vaak ten laste kan nemen. In het merendeel van de gevallen verhuist de asielzoeker immers naar een andere gemeente dan deze waar de opvangstructuur ligt die hij gaat verlaten. Dat is bijzonder jammer omdat deze installatiepremie ook voor het regelen van de huurwaarborg gebruikt kan worden (dit in tegenstelling tot de installatiepremies voorzien in de RMI-wet en de OCMW-wet).

In sommige situaties is de POD MI evenwel pragmatisch bij de toepassing van de vestigingsvoorwaarde. Wanneer het OCMW van de plaats waar de woning ligt (en dat dus bevoegd is voor de huurwaarborg), het dossier van bij het vertrek uit de opvangstructuur volledig naar zich toetrekt en zelf de steunverlening opstart, verklaart dat OCMW zich in feite bevoegd voor de hulpvraag. Indien het eigenlijke bevoegde OCMW (dus dat van de plaats van inschrijving voor de hoofdverblijfplaats in het wachtregister op de dag van de hulpvraag) daarmee instemt, wordt het OCMW van de plaats waar de woning ligt als het bevoegde OCMW beschouwd en vestigt de asielzoeker zich wel in de gemeente van het bevoegde OCMW. Bijgevolg kan de installatiepremie met terugbetaling door de POD MI toegekend worden. Dat is een groot voordeel van deze piste. Bovendien moet het OCMW van de plaats waar de woning ligt sowieso al een sociaal onderzoek doen om de hulpvraag in verband met de huurwaarborg te beantwoorden en wordt dat OCMW ook sowieso bevoegd voor de steunverlening nadat de inschrijving in de eigen gemeente is gebeurd. Deze piste is dus zeker het overwegen waard. Let wel op: indien er dubbele steunverlening is, wordt alleen het wettelijk bevoegde OCMW (dus dat van de plaats van inschrijving voor de hoofdverblijfplaats in het wachtregister op de dag van de hulpvraag) terugbetaald, dus zeker afspraken maken.

OCMW's die recent een installatiepremie toegekend hebben aan een asielzoeker bij het verlaten van een opvangstructuur en die geen tenlasteneming aan de POD MI gevraagd hebben omdat de vestigingsvoorwaarde niet vervuld was, kunnen dat alsnog doen. Indien de wettelijke termijnen gerespecteerd werden, zijn correcties immers mogelijk. Dat gaat dan over de 45dagentermijn voor de aangifte van de beslissing (art. 9 wet 2 april 1965) en de termijn van 12 maanden voor de uiteindelijke terugvordering van de gemaakte kosten (art. 12 wet 2 april 1965)

[Meer VVSG informatie](#)

Instructie Fedasil 16/10/2009 (opheffing code 207 asielzoekers tot 15/12/2009), zie nieuwsbrief n° 202

Bron: VVSG, VMC

[Boven](#)

Verslechtering situatie in Afghanistan

Op de contactvergadering van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen bevestigde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dat de situatie in Afghanistan verslechterd is. Er wordt voor een aantal regio's geen aanpassing gemaakt inzake het beleid van onveilige gebieden, behalve voor de regio's Herat en Kunduz. Hiervoor kan het statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Bron: contactvergadering BCHV oktober 2009

Zie ook [UNHCR nota Afghanistan](#) 6/10/2008 en [recente info UNHCR](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

Nieuwe interim measure EHRM tegen Dublin uitwijzing naar Griekenland

Op 19 november 2009 heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op basis van artikel

39 een voorlopige maatregel (interim measure) toegekend in een Belgische zaak waarbij de opschorting werd bevolen van een uitwijzing naar Griekenland. Zulke beslissingen houden geen beoordeling ten gronde in, worden niet gemotiveerd, noch gepubliceerd, maar wijzen op een mogelijke schending van het EVRM.

De feiten:

De zaak betrof een Afghaan die een asielaanvraag had ingediend op 27 augustus 2009 in België. In toepassing van de Dublin II Verordening bleek een Eurodac hit te bestaan, de vingerafdrukken werden reeds geregistreerd te Griekenland. Daarop werd een overname gevraagd aan Griekenland waarbij op basis van een impliciet akkoord (geen reactie na verloop van de termijn van 2 maanden) Griekenland verantwoordelijk geacht werd. Op 20 oktober 2009 werd een bijlage 26quater afgeleverd en tevens een beslissing tot vasthouding op een welbepaalde plaats. Er wordt een vordering tot schorsing en nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en later ook voorlopige maatregelen gevraagd bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De RVV:

Verzoeker werpt de schendingen op van artikel 3 en 8 EVRM die voorliggen bij een uitwijzing naar Griekenland maar de RvV volgde deze redenering niet en weerlegde als volgt:

zo was er geen bewijs voorhanden dat de omzetting van de Opvang-, Procedure- en Kwalificatie Richtlijn naar nationaal recht niet correct is verlopen,

dat niet aannemelijk is gemaakt dat verzoeker in Griekenland geen asielaanvraag zal kunnen indienen,

dat er adequate opvang voorzien is,

dat Griekenland zich niet schuldig maakt aan "indirect" refoulement.

Als conclusie stelt de RVV dat de aangevoerde schendingen niet weerhouden worden aangezien deze niet gebaseerd zijn op de eigen, persoonlijke ervaring van de betrokkene.

Verder oordeelt de RVV dat de voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te laat zijn aangevraagd. Deze werden aangevraagd op het moment van kennisgeving van de repatriëringsdatum, waar dit volgens de Raad op het moment van de vrijheidsberoving moest gebeuren. Immers, "vanaf dat moment diende verzoeker ervan uit te gaan dat de effectieve verwijdering van het grondgebied imminent was".

Bron: [RVV, nr. 34.406, 19 november 2009](#)

Het EHRM:

Hierop deed verzoeker echter beroep op het EHRM dat onmiddellijk een *interim measure* toestond (wat mogelijks wel op schending van het EVRM zou duiden). Naar aanleiding van de maatregel werd verzoeker intussen vrijgelaten.

Verandering asielbeleid in Griekenland?

Eind november heeft de Griekse Minister voor Burger Bescherming aangekondigd een onafhankelijk instantie op te richten voor de behandeling van asielaanvragen. De Minister beloofde een drastische verandering in het asielbeleid en in het versnellen van het asielonderzoek. Een comité is reeds van start gegaan met een voorstel uit te werken over de structuur en organisatie van het nog op te richten orgaan. Het comité bestaat uit verschillende asielexperten waaronder verschillende Griekse ministeries, het UNCHR en de Greek Refugee Council.

Bron: ECRE Weekly Update 4/12/2009

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

Aansluiting minderjarige vreemdelingen bij voetbalclubs KBVB

De Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) paste haar reglementering voor aansluiting van minderjarige buitenlandse spelers aan een wijziging van het FIFA-reglement aan. Daardoor kunnen vreemdelingen (niet-Belgen) jonger dan 18 jaar zich in principe niet meer aansluiten bij een voetbalclub van de KBVB, tenzij in vier uitzonderingssituaties. Alle nieuwe kandidaat-

spelers en clubs die een uitzondering willen toepassen, moeten daarvoor een dossier opmaken dat, via de KBVB, wordt voorgelegd aan een commissie van de FIFA in Zwitserland.

Op de [website van de KBVB](#) vindt u onderstaande tekst:

In het kader van de bescherming van de minderjarigen, mag een speler die de Belgische nationaliteit niet bezit, enkel door de KBVB worden aangesloten indien hij ouder is dan 18 jaar.

Overeenkomstig art. 19 van het FIFA - Reglement betreffende het Statuut en de Transfer van de Spelers (Règlement du Statut et du Transfert des Joueurs) (en de hieraan verbonden rechtspraak), worden de volgende uitzonderingen toegestaan voor minderjarigen, ongeacht hun statuut (amateur of contractspeler) :

Verhuis van de ouders voor redenen vreemd aan het voetbal (art.19.2.a)

De speler is ouder dan 16 jaar en de transfer gebeurt binnen de EU/EER (art.19.2.b)

Zowel de woonplaats van de speler als de installaties van de club bevinden zich op minder dan 50 km van de gezamenlijke grens en de afstand tussen beide bedraagt max. 100 km (art.19.2.c)

Eerste aansluiting van de speler die tijdens de 5 jaar, voorafgaand aan zijn verzoek tot aansluiting, onafgebroken in België heeft verbleven (wettelijk precedent)

Overeenkomstig de nieuwe bepalingen van art.19.4, moeten voortaan al deze dossiers ter goedkeuring worden voorgelegd aan een Subcommissie van de Commissie voor het Statuut van de Speler van de FIFA in Zwitserland.

Deze Subcommissie moet zijn goedkeuring geven, vóór de administratie van de KBVB de volgende stap mag zetten, zijnde het inboeken van de aansluiting (in het geval van eerste aansluiting) of het opsturen van de aanvraag tot aflevering van een internationaal transfercertificaat (ITC) naar de buitenlandse bond (in het geval dat de speler voorheen in het buitenland aangesloten is geweest).

Wij vestigen uw aandacht op het feit dat de termijnen in verband met de aflevering van het ITC pas ingaan vanaf de datum van verzending van de aanvraag door de KBVB naar de buitenlandse bond. Er wordt geen rekening gehouden met de datum waarop de club het aansluitingsformulier indiende bij de KBVB of de datum waarop het dossier ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Subcommissie van de FIFA. Dit kan van groot belang zijn voor de speelgerechtigdheid voor de eerste ploeg van een speler die ouder is dan 16 jaar. Het verzoek tot aflevering van een ITC moet immers tijdens een internationale transferperiode gebeuren.

Enkel volledige dossiers mogen door de bevoegde dienst van de KBVB aan de Subcommissie worden overgemaakt. In bijlage gaat de lijst van de documenten, die naargelang het geval, moeten voorgelegd worden.

Opgelet: de FIFA aanvaardt enkel documenten in de 4 officiële talen, met name Frans, Engels, Duits of Spaans. Aan de documenten, die in een andere taal zijn opgesteld, dient een vertaling in één van deze 4 officiële FIFA-talen te worden gehecht. Nederlandstalige stukken moeten dus worden vertaald. Al deze stukken moeten door de KBVB elektronisch worden overgemaakt aan de Subcommissie van de FIFA.

Om tijd te winnen en de toewijzing van betrokken speler aan uw club te bespoedigen, is het bijgevolg aangewezen dat de gevraagde documenten (en hun vertalingen) door uw club worden gescand (formaat PDF) en aan de dienst beheer Clubs en Aangeslotenen worden overgemaakt op het e-mailadres: daniel.pfeiffer@footbel.com.

Voor nadere inlichtingen kan U terecht op de dienst Beheer Clubs en Aangeslotenen, op de nummers 02/477.12.07, 02/477.12.09 of 02/477.12.81.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum, tekst van KBVB

[Boven](#)

Het Verdrag van Lissabon en het Europees Hof van Justitie

Op 1 december 2009 is het Verdrag van Lissabon in werking getreden. Dit wijzigt enkele bepalingen met betrekking tot de organisatie en bevoegdheid van het Europees Hof van

Justitie. Voortaan is het mogelijk dat lagere rechtbanken een prejudiciële vraag stellen aan het Hof.

Vroeger kon een prejudiciële vraag enkel door de Raad van State (als hoogste rechtscollege) gesteld worden aan het Europees Hof (in geval van strijdigheid van het gemeenschapsrecht met het nationale recht). Voortaan kan men daar dus als advocaat om verzoeken bij een rechtbank voor die domeinen die te maken hebben met het vrij verkeer van personen (o.a. asiel, visa, immigratie...).

[Lees meer](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Boven](#)

Publicaties

Wet en duiding Verblijfswetgeving 2009 (Larcier)

In de reeks Larcier: Wet en duiding is een nieuwe uitgave rond de Verblijfswetgeving beschikbaar. De wetgeving wordt geduid aan de hand van de belangrijkste rechtspraak en de parlementaire voorbereiding, maar ook aan de hand van de desbetreffende Europese regelgeving en de administratieve praktijken, die vaak enkel in interne instructies terug te vinden zijn. Dankzij de artikelsgewijze benadering vindt u onmiddellijk alle informatie terug die u nodig heeft i.v.m. een bepaald onderwerp en wordt uw verder opzoekingswerk vereenvoudigd.

Editor: Bert Gabriëls.

Met de medewerking van: Ann Bogman, Steven Bouckaert, Bert Gabriëls, Vinciane Hoefnagels, Frédéric Tamborijn.

[Meer info en bestellen.](#)

[Boven](#)

Editeur : [FOYER](#)
<http://www.foyer.be>

[Om je inschrijving te wijzigen, gelieve volgende website te bezoeken:](#)